

sige, at naar de anholder en Del Vagabonder og maaske faar dem anbragte her i Landet eller sendte ud af Landet, forringer de Sandsynligheden for, at der opstaar Ildebrande. Men jeg tror ikke, det spiller nogen stor Rolle. Mere Betydning vilde det have, om Politiet kunde opspore Aarsagerne til nogle af de overordentlig mange uopklarede Ildebrande. Det kunde interessere mig som Brandforsikringsmand at vide, om man har haft noget Udbytte i den Retning i det sidste Aar.

Ivar Berendsen: Forinden den højtærede Justitsminister faar Ordet, vil jeg gerne gøre nogle faa Bemærkninger om det af det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen) rejste Spørgsmaal vedrørende det kommunale Politi udenfor København. Berettigelsen til overhovedet at optage dette Spørgsmaal under Behandlingen af en Lov om Statspolitiet ligger jo i Retsreformens selv. Retsreformens § 998 indeholder det Forbehold, at den ikke træder i Kraft, forinden der i Henhold til § 138, der handler om det kommunale Politi udenfor København, er truffet en Ordning af dette Politis Forhold. Ærede Medlemmer vil ogsaa erindre, at ved den Debat, som flere Gange er ført her i Tinget om, hvor meget Retsreformens Gennemførelse vilde koste den danske Stat, har Politiudgifterne stadig været paa Tale. Nu ved vi meget vel, at den højtærede Justitsminister er af den Anskuelse, at disse Udgifter vedblivende skal blive liggende i Kommunerne, hvor de ligger; det ved vi fra Loven om Statspolitiet, hvor det oprindelig var indført som en særlig Paragraf, at det skulde være saaledes. Paragraffen gik ud; altsaa, Retsreformens Forbehold i § 998 og Retsreformens Løfte i § 138 til det kommunale Politi udenfor København staar ved Magt. Nu har det ærede Medlem fra Vordingborg (Carl Hansen) aldeles Ret i, at er der overhovedet nogen Embedsmand her i Landet, der ikke ved, under hvem han ressorterer, saa er det den kommunale Politimand udenfor København. Hvis han henvender sig til de kommunale Myndigheder, siger de: Jamen, Herre Gud, det er jo Justitsministeriet, De hører under; og kommer han til Justitsministeren, siger denne: Herre Gud, det er jo de kommunale Myndigheder, De hører under. De bliver som en Bold kastet frem og tilbage mellem Myndighederne. Men lige saa sikkert er det, at Justitsministeren i alle Tilfælde har en vidtgaaende Myndighed overfor ikke blot

det specielle Politi, men ogsaa overfor det ved Arresterne ansatte Personale. Det gaar saa vidt, at Suspensioner er foregaaede fra Justitsministeriet. Saa naar det passer Justitsministeriet, ved det selvfølgelig meget godt, at den retlige Side af Ressorteringen henhører under Justitsministeriet.

Jeg siger, ligesom det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen), at jeg ikke ønsker at binde mig til alle de Krav, der er rettet fra det kommunale Politis Side til Justitsministeriet og Lovgivningsmagten. Jeg vil kun udtale min Glæde over, at disse Mennesker gennem den højtærede Justitsminister er kommet til det Resultat, at de har faaet Løfte om et Svar fra Justitsministeriet. Det var ikke helt uden Vanskelighed, at man kom saa langt — jeg ved lidt om det —, og jeg vil kun udtale min Glæde over, at det er kommet saa vidt.

Saa vilde jeg gerne sige til den højtærede Justitsminister, at § 138 i Retsreformen efter min Anskuelse giver ikke blot Politiet, men det ganske Statssamfund en bestemt Ret til, at de Regler, der kommer til at udgaa, bliver ensartede for hele Landet. Det er et fuldkommen billigt Krav, som Politiet her retter til Justitsministeriet, og det er ikke alene for dets egen Skyld, men for vores alles Skyld, at det Krav bør opfyldes, at der ikke for visse Kommuner er nogle Regler, der ikke stemmer med dem, der gælder for andre Kommuner; at Instrukserne bliver fælles for hele Landet; og fremdeles, at Politiet ikke bliver personligt retløst. Det er en af de Ting, jeg har været gladest ved at være med til i min Virksomhed i det offentlige Liv overhovedet, baade før og efter jeg kom her ind, at jeg har været med til at skabe visse Klasser af Funktionærer en retlig Tilstand. Jeg mener, at Politiet i saa Henseende har ganske den samme Ret som alle andre — ikke blot Funktionærer, men et hvert andet Medlem af det danske Borgersamfund — til at have en retlig Tilstand. Det kommunale Politi udenfor København er retløst. Fremdeles finder jeg det aldeles rigtigt, at de kræver at faa ensartede Lønninger; at det ikke skal være Kommunerne, der hver for sig bestemmer deres Lønninger og Pensioner. Da Retsreformen § 138, jfr. § 998, har givet Justitsministeren Myndighed dertil, da den har givet Lovgivningsmagten det Løfte, at Retsreformen overhovedet ikke skal træde ud i Livet, forinden det er ordnet, beder